

SLOVANOVINY

- žákovské práce

ze Slovanu

ZŠ SLOVAN

čtení pomáhá

Úvaha „Já a moje generace“

Bára Goliášová. IX. C

„Ach, ta dnešní mládež!“

Složitě téma. Každý z nás na to má jiný úhel pohledu. Spousta dospělých v nás teenagerech vidí „spratky“, kteří neumí nic jiného, než mluvit vulgárně a chovat se jako zvířata... Řekla bych, že to není pravda. Že všichni takoví nejsme. Ale u většiny to tak bohužel v dnešní době je.

V posledních pár letech se velice rozšířilo především u náctiletých kouření. Mohla bych i říci, že se to stalo trendem. Jdete po ulici a kolem vás projdou dva malí chlapci s cigaretou v ruce. Opodál stojí hlouček holek, které nevyšly ani základní školu a nad nimi se kupí obláček dýmu. Slečna má vonět po parfému, ne cítit kouřem, že? Bohužel se to někdy netýká jen cigaret, ale i alkoholu. Tím ale nechci házet všechny do jednoho pytle! Najdou se i takoví, kteří na to mají stejný názor jako já. Drogám se vyhýbají a umí se smát a užívat si života i bez toho. A taky neříkám, že ti, co mají s kouřením a tím vším zkušenosti, jsou špatní. Jsou to taky lidé, jen s jinými zájmy. Je smutné vidět, co všechno teenageři dokáží udělat pro to, aby byly „IN“. Třeba si tak připadají jako něco víc a myslí si, že tak líp zapadnou do party.

Když srovnám mé dětství s dnešním dětstvím jiného, tak je mi z té hrůzy těžko u srdce. Věděla jsem, kde najdu přátele. A nebyl to Facebook. Celý den jsem si s kamarádkou dokázala hrát třeba s panenkami, na schovávanou nebo jednoduše pexeso. Neproseděli jsme celý den u počítače. Plakala jsem nad rozbitým kolenem a ne nad rozbitým mobilem.

Setkávám se i s tím, že jsem dokonce vyvedena z míry, když vidím, jak někdo z mladých podrží dveře, pustí v autobuse si sednout staršího nebo klidně i jen ustoupí, když jde starý člověk. Vlastně jakýkoli člověk. Měla by to být automatika, ne? A „Slečny“ uznejte, že džentlmeni téměř vyhynuli.

A teď se na to podíváme trochu z jiné stránky. Té „naší“ stránky. Stačí ranní cesta v MHD. Do už tak dost narvaného autobusu se tlačí další invaze důchodců. Vy spokojeně sedíte, učíte se, když v tom ucítíte bolestivé šťouchání do vašeho lýtka. Ani nemusíte zvedat hlavu od sešitu a víte, že to, co vás šťouchá svou holí do nohy a huláká to jako na lesy větu ve smyslu „Pusťte mě!“, je důchodce. Rozhodnete se jej pustit si sednout na vaše místo a nevyhnete se spoustě dalších vět a přednášek typu „tohle by se za nás stát nemohlo“ nebo „ach ta dnešní nevychovaná mládež.“ Nakonec zjistíte, že dědeček, kterému jste uvolnil místo příští stanici vystupuje a v hlavě vám běhá sarkastická myšlenka, že zřejmě, kdyby si tři minuty postál, tak mu asi ty křečové žíly na nohách explodují. Nakonec vystoupíte a vidíte, jak stará paní tahá těžkou tašku do schodů. Vám zbývá ještě pár minut, a tak se rozhodnete udělat dobrý skutek a pomoci jí. Pokud budete mít štěstí, tak začne jen křičet, že ji chcete okrást, znásilnit či Bůh ví co ještě. Patnáct minut jí to zbytečně vysvětlujete. A zase budete poslouchat, jak má malý důchod a ještě aby ji někdo okradl. Nakonec dorazíte pozdě do školy a při vstupu do třídy už jen čekáte na větu: „Té dnešní mládeži nestojí ani za to chodit včas.“ A jak to bývá, tak vás učitel vyzkouší z předmětu, který jste se marně snažili naučit v autobuse. Samozřejmě, že dostanete nedostatečně. A tak po zbytek dne jste otráveni, na všechno nadáváte a v nejbližší době u vás propukne deprese. A pak: Proč býváme tak protivní.

Já můžu jen doufat, že až se stanu matkou, vychovám své děti tak, jako moje máma vychovala mě, prožiju svůj život na plno, každým rokem se mi budou dělat a prohlubovat vrásky. A až jednou se rozhodnu jet autobusem na nákup s holí v ruce a chlupatou čepicí na hlavě, slušně požádám o místo na sezení.....

NÁVOD NA POUŽITÍ DOSPĚLÉHO ČLOVĚKA

Přečtěte si pozorně celou příbalovou informaci dříve,
než začnete dospělého používat.
Tento dospělý byl předepsán vám

Nedávejte jej žádné další osobě,
a to ani tehdy, má-li stejné požadavky jako vy.

V příbalové informaci naleznete:

1. Co je dospělý člověk a k čemu se používá
2. Čemu musíte věnovat pozornost, než začnete dospělého člověka používat
3. Návod k použití
4. Možné nežádoucí účinky
5. Jak dospělého člověka uchovávat
6. Kdy byste neměli dospělého člověka používat
7. Další informace

1. Co je dospělý člověk a k čemu se používá

Za dospělého člověka považujeme lidskou bytost od 18 -ti let.
Používá se ke komunikaci, společnosti a také vytváření dalších jedinců.

2. Čemu musíte věnovat pozornost, než začnete dospělého používat?

Nejdříve si musíme člověka prohlédnout od hlavy k patě a zjistíme jeho konfekční velikost. Zjistíme kvality a chyby, které lze využít v náš prospěch.

3. Návod k použití:

- představíme se
- podáme ruku a začneme se seznamovat
- před prvním použitím zjišťujeme, zda je při smyslech a plně funkční
- musíme začít jednat asertivně

4. Možné nežádoucí účinky

Podobně jako všichni dospělí lidé může mít váš člověk nežádoucí účinky, které se ale u něj nemusí projevit. V případě poškození zašlete dospělého do servisu nebo také k reklamaci. Mezi nežádoucí účinky patří: náladovost, výbušnost...

5. Jak dospělého člověka uchovávat

Nepoužívat po uplynutí doby použitelnosti vyznačené na obalu. Uchovávat při pokojové teplotě. Je důležité posilovat imunitu člověka.

6. Kdybyste neměli dospělého člověka používat?

Dospělého člověka byste neměli používat, pokud jste alergičtí na společnost jiné osoby. Užívání dospělého člověka se z tohoto důvodu často nedoporučuje u dětí starších 15-ti let.

7. Další informace:

Výrobce: matka a otec

Tato příbalová informace byla naposledy schválena 8. 1. 2014

NÁVOD NA POUŽITÍ DOSPĚLÉHO

Přečtěte si pozorně celou příbalovou informaci dříve,
než začnete dospělého používat.

Tento dospělý byl předepsán vám.

**Nedávejte jej žádné další osobě,
a to ani tehdy, má-li stejné požadavky jako vy.**

1. Na co je dospělý:

Dospělí je nejlepší lék, a to hlavně na vaši peněženku. Nepoužívejte v případě zájmu o nevázanou zábavu a jiné činnosti vám zakazované.

2. Nežádoucí účinky:

Nepříjemný řev, výčitky, požadování námi nechtěných aktivit, jako je například: úklid, učení, umývání nádobí apod. Občasné, pro nás nemilé připomínky, nevtipné vtipy apod.

3. Jak uchovávat:

V teple. Nejraději má alkohol, čokoládu a tučná jídla. Nedávat do teplot pod 20 C. Nejlépe v horké vaně 2 hodiny denně.

4. Nepoužívej dospělého v případě:

Že si chcete užívat života.

Že máte už dost starostí s jinými dospělými.

5. I přes tyto starosti a problémy ho mějte rádi a pak se budete mít zaručeně dobře.

Žáci 9. ročníku

Samuel Záruba, Roman Kirilenko, Martin Miklík

NÁVOD NA POUŽITÍ Dospělého

Přečtěte si pozorně celou příbalovou informaci dříve,
než začnete dospělého používat.

Tento dospělý byl předepsán vám.

**Nedávejte jej žádné další osobě,
a to ani tehdy, má-li stejné požadavky jako vy.**

1. Co je dospělý a jak se používá:

Je to osoba, která dosáhla 18 let. Většinou je to rodič.
Skládá se z obav, starostí, povinností, strachu, lásky,
odpovědnosti a samozřejmě masa, kostí a krve.

2. Před použitím dodržujte:

K dospělému člověku není příbalová informace, cestu si musíte
najít sami. Vyplatí se k němu chovat slušně, protože i on má city.

3. Užívání dospělé osoby:

Užíváme ho s citem a zapíjíme ho velkou sklenicí lásky a úcty.

4. Vedlejší účinky:

Při hádkách je možná emocionální exploze.
Hrozí nadávky, pohlavky, zákazy, úkoly, přísné pohledy atd.

5. Uchovávání:

Skladujeme v suchu, teple, klidu, lásce, jistotě.
Zůstaňte nablízku pro možné emocionální komplikace.
Neobtěžujte jej příliš často.

6. Další upozornění:

Snaží se vést společnost. Dokáže udělat cokoli pro to,
aby byli všichni spokojení. Snaží se vždy vítězit a prosadit se.

A nezapomeňte... na nás taky jednou dojde

„Z jakého snu jsem se dnes probudila?“

Bára Goliášová, IX. C

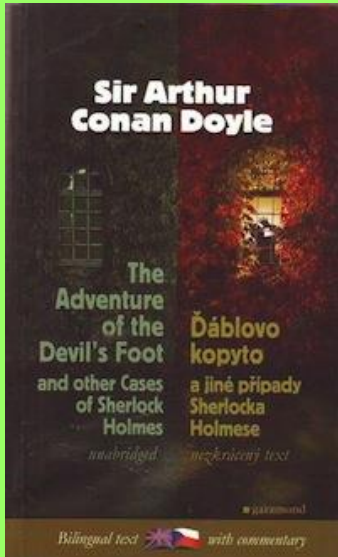
Usínám v mé velké posteli pod teplou dekou. Víčka očí mi únavou padají a dveře mých snů se otevírají. Cítím chladný vítr, co hladí mou kůži a otevírám pomalu oči. Stojím na střeše vysokého mrakodrapu. Bez rozmyšlení se rozbíhám a skáču jak do bazénu. Padám volným pádem. Necítím strach. Na mých zádech mezi lopatkami se najednou roztáhnou obrovská černá křídla, černá jako nejtemnější noc. Těsně nad zemí mě má křídla vznesla. Letěla jsem v nádherném západu slunce nad jezerem. Ani nevím kam. Užívala jsem si ten pocit volnosti, nekonečného prostoru a bezpečí. Z výšky jsem pozorovala lidské životy, které prožívají nejrůznější pocity. Lásku, nenávist, strach, štěstí. Viděla jsem spoustu úsměvů, ale bohužel i hodně tváří, kterým na bílých líčkách tekly v malých vodopádech smutku slzy. Najednou jsem slyšela něčí hlas. Volal mé jméno. Slyšela jsem ho stále hlasitěji a zřetelněji, až mě pomalu vrátil zpět do reality. A mně došlo, že se nade mnou sklání bratrova hlava. Došlo mi, že je zase škola. Litovala jsem, že některé věci se prostě nemohou stát skutečností. Avšak bylo by fajn se prostě vznést k nebi a zkrátit si tu cestu nemyslíte?

Naše žákovská četba

V každém dalším díle Slovanovin Vás seznámíme s tituly knih, které právě čtete. A zodpovíme na otázky paní učitelky. Inspirujte se a čtěte také.

Četba pěkné knihy je nepřetržitým dialogem, v němž kniha mluví a naše duše odpovídá.

Název knihy: Ďáblovo kopyto

Autor: Sir Arthur Conan Doyle

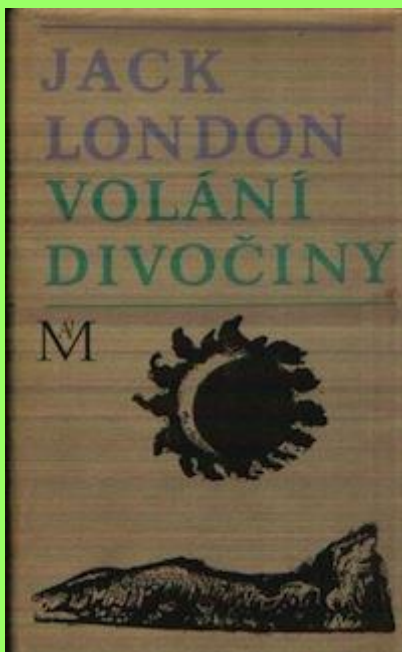
Ilustrace: obálku navrhla Dorotea Stamenova

Překlad: Eva Kondrysová

Druh literatury: detektivní

Počet stran: 186

Rok vydání: 2006

Název knihy: Volání divočiny

Autor: Jack London

Ilustrace: Pablo Marcos

Překlad: Pavel Medek

Druh literatury: román

Počet stran: 125

Rok vydání: 1999

„Vypadá jako vlk, a přece ne docela vlk. Dlouho sedí na břehu potoka, smutně a

Zadumaně, pak jednou dlouze a teskně zavyje a odejde. Když přijdou dlouhé zimní noci, v bledém měsíčním svitu je prý vidět, jak Psí přízrak uhání v čele smečky. Čas od času se zastaví, zvedne svou velkou hlavu a z hrdla mu zazní prastará píseň, to věčné volání divočiny.“

Pavčina Dosoudilová, VIII. D

Sir Arthur Conan Doyle: Ďáblovo kopyto

1) Proč jsem si vybrala právě tuto knihu z nabídky, co od ní očekávám?

Vybrala jsem si jí, protože mě zaujal její děj.

A očekávám od ní, že až do poslední chvíle nebudu vědět, jak to dopadne.

2) Kdy a kde se odehrává příběh?

Příběh se odehrává v 19. století na jihozápadě Anglie v Cornwallu.

3) Jméno hlavní postavy a její popis/charakteristika:

Sherlock Holmes je středního věku, strohé, cynické povahy a železnou fyzickou kondicí. S černými očima, které se rozzáří při jakémkoli nevyřešitelném případu. A myslí génia, je ten nejlepší detektiv.

4) Stručný popis děje, o čem knížka vypráví?

Příběh se odehrává na jihozápadě Anglie ve Cornwallu, kde Sherlock Holmes v doprovodu doktora Watsona tráví zdravotní dovolenou. Zločin ho však dostihne i tady a Sherlock řeší případy tak záhadných úmrtí, že to na začátku vypadá, jako by za nimi stál samotný ďábel. První zvláštní okolnost se stane, když je nalezena mrtvá žena, Brenda Tregennisová se dvěma svými bratry, kteří po tom co se stalo, dočista zešíleli. Dále je za stejných okolností zabít i třetí bratr, Mortimer Tregennis. Ale nakonec Sherlock všechno vyjasní a dá na pravou míru.

5) Jak příběh skončil?

Příběh skončí tak, že Sherlock zjistí, že Brendu Tregennisovou zabil její bratr Mortimer, tím že hodil do krbu prášek z rostliny ďáblovo kopyto, který se změnil na jed, a dva další bratři z toho zešíleli. Jenže Leon Sterndal byl velmi zamilován do Brendy, když zjistí, že jí zabil, přál mu stejnou smrt, a tak hodil do hořící lampy v jeho pokoji stejný jed a jenom přihlížel, jak Mortimer umírá. Na celé tohle konání nakonec přišel Sherlock a nechal Leona jít, protože kvůli lásce by kdokoliv udělal i nemožné a on si toho byl vědom.

6) Co mi po přečtení knížky nejvíce utkvělo v paměti?

Že nic není tak, jak se na první pohled zdá.

Buck utáhl sáně s tíhou sto yardů, které by muselo táhnout aspoň 10 psů, a tím všechny přesvědčil, že není slabý a obyčejný pes.

Lucie Měrková, IX. D

Jack London: Volání divočiny

1) Proč jsem si vybrala právě tuto knihu z nabídky, co od ní očekávám?

Tuto knihu jsem si vybrala hlavně proto, že je o zvířatech. Ráda si čtu takové texty, protože jsou hodně zajímavé. Lze z nich vyčíst, jak zvířata jednají, jak se chovají a celkově jejich moudrost, hrdost, statečnost, chytrost, ale i agresivitu a zlost.

2) Kdy a kde se odehrává příběh?

Děj se odehrává koncem 19. století na Aljašce.

3) Jméno hlavní postavy a její popis/charakteristika:

Buck- čtyřletý pastevecký pes (kříženec bernardýna a skotského ovčáka), je velmi silný, hrdý a učenlivý.

4) Stručný popis děje, o čem knížka vypráví?

Kníha vypráví o psovi, který žije ze začátku klidný a spokojený život. Je dobře krmený a hýčkaný svým pánem a jeho rodinou. Jeho život se rázem změní, když je unesen a prodán, aby sloužil a tahal těžké sáně sněhem. Svou cestou vidí mnoho nových věcí, ale také poznává, jaký drsný život se odehrává v pustině pokryté hlubokým sněhem a co je to boj o život a jak dovedou být jiní psi zlí, krutí a útoční.

5) Co nového jsem se při čtení dozvěděla?

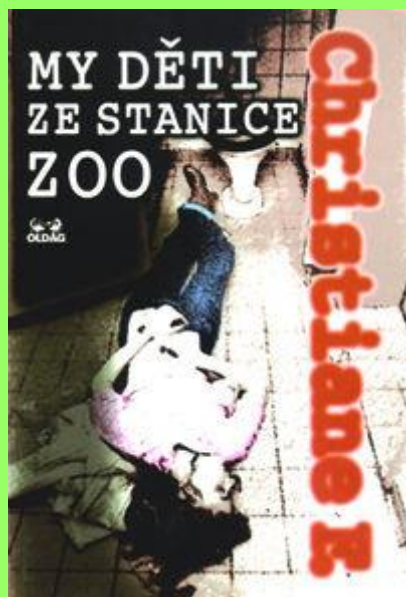
Dozvěděla jsem se s udivením, jaké hrozné podmínky měli pro život, ať psi nebo lidé, když vykonávali tak obtížnou a důležitou práci.

6) Jaké otázky mě při čtení napadaly?

1. Proč Bucka unesli a prodali? 2. Proč psi mezi sebou bojovali na každém rohu? 3. Proč lidé ukrutně bítvali psy, i když viděli, že jsou unavení? 4. Proč Buck neutekl do divočiny? 5. Stane se Buck vůdcem psího spřežení?

7) Jak příběh skončil? Skončil dobře i špatně. Při svém putování ho zachránil hodný pan Thornton. Jednoho dne se pan Thornton se svými společníky vydali hledat bájně naleziště zlata. Buck se ten den vydal do lesa na prozkoumání, tudíž nebyl v blízkosti svého pána. Když se vracel, cítil, že se něco stalo. A ano, když se vrátil, našel Thorntona a jeho společníky mrtvé - zabili je indiáni. Buck se na indiány vrhl a rozdrásal jim hrdla. Ostatní se ve zmatku pozabíjeli navzájem. Po této události se Buck přidal ke smečce vlků a putoval s nimi po lesích jako jeho dávný předek. Ovšem na svého milovaného pána a všechny, které poznal, nikdy nezapomněl.

Šárka Janečková, IX. D

Název knihy: My děti ze stanice ZOO

Autor: Christiane Felscherinow

Zpracoval: K. Hermann, H. Riec

Ilustrace: autor neznámý, v knize policejní fotografie

Překlad: Zuzana Soukupová

Druh literatury: román-autobiografie

Počet stran: 287

Rok vydání: 1978

1) Proč jsem si vybrala právě tuto knihu z nabídky, co od ní očekávám?

Zajímá mě problematika drog a mám ráda knihy a filmy podle skutečné události. Očekávám od ní nový pohled na závislost a utužení mého přesvědčení o tom, že jakékoliv návykové látky jsou pouhá zbytečnost, která pouze zničí můj život, pokud mi ho rovnou nesebere.

2) Kdy a kde se odehrává příběh?

Odehrává se v 70. letech 20. století v hlavním městě Německa, Berlíně. Hlavními místy jsou Stanice ZOO, Dům středu, Sound.

3) Jméno hlavní postavy a její popis/charakteristika:

Hlavní postava se jmenuje Christiane F. Kniha líčí její život od 12 do 16 let. Byla velmi štíhlé postavy, měla dlouhé hnědé vlasy. Postupně se její vzhled obracel k horšímu (hubnutí, neustále mastné vlasy i pleť). Byla hodně palčatá, měla potřebu všechno zkoušet. Aby se dostala do party, byla ochotná začít s drogami. Zbožňovala hudbu hlavně Davída Bowieho.

4) Stručný popis děje, o čem knížka vypráví?

Christana vypráví o začátku své závislosti na drogách, hašíšem počínaje a heroínem konče. Jak začala navštěvovat Dům středu, kde se seznámila s hašíšem a valiem (a jinými prášky). Později její zkušenosti se Soundem-klubem, kde poprvé zakusí heroín a potká svou první lásku-Detlefa. Dále o své vzrůstající závislosti na heroínu, snaze sehnat peníze na dávku a prostituci. O jejích kamarádech, kteří postupně umírají. A v neposlední řadě také o krkolomném odvykání a hořkém zklamáním v lásce. Léčila se ze své závislosti na heroínu v léčebně. O jejím příběhu se dověděli novináři a dva měsíce nahrávali její výpovědi na pásku, ze kterých poté sepsali knihu. S Detlefm ztratila kontakt a přišla skoro o všechny přátele.

5) Co nového jsem se při čtení dozvěděla?

Jak je strašně obtížné odvykat si heroínu. Ty příšerné bolesti a nevolnost...

6) Jaké otázky mě při čtení napadaly?

Jak může být tak blbá, že s tím začala?

Proč konečně nezačne s tím odvykáním, když o tom pořád mluví?

Proč neshání peníze jinak, než prostitucí?

Proč se nesvěří matce?

Kvůli čemu neustále dolézá za Detlefm?

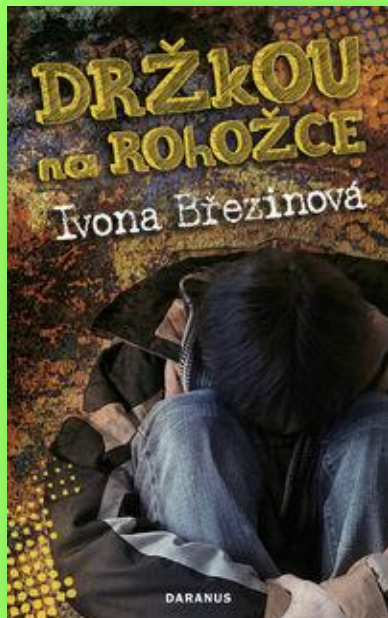
7) Co mě v příběhu nejvíce pobavilo, rozesmálo?

Ta mluva. Sepsali to tak, jak to Christiane vyprávěla a nijak to neupravovali do spisovného jazyka. A všichni víme, jak mluví puberťáci, že?

10) Co mi po přečtení knížky nejvíce utkvělo v paměti?

Así to, jak tam popisovala pocity při absťáku a odvykání. Musel to být opravdu masakr...

Název knihy: Držkou na rohožce		
Autor: Ivona Březinová	Ilustrace: Martin Šusta (Návrh obálky a grafická úprava)	
Překlad: český autor	Druh literatury: česká literatura (beletrie)	Počet stran: 156 Rok vydání: 2010

Anotace: Právě mu bylo osmnáct a má pocit, že si toho v životě zatím moc neužil. Z doby, kdy byl malý, si pamatuje jen hádky rodičů a hračku šaška, který vypadl z okna místo něj. A pak už jen děcák. Sedm vnucených sourozenců od tří do sedmnácti let. Vopruz. Tři tety a strýc, kteří ho pořád k něčemu nutí. Aby si po sobě uklidil, vynesl koš, umyl nádobí, chodil do učňáku... Vopruz, vopruz, vopruz! Ale teď bude všechno jinak. Je dospělý. Je samostatný. Myslí si, že konečně začne doopravdy žít....

Kristýna Nováková, VIII. D

1) Proč jsem si vybrala právě tuto knihu z nabídky, co od ní očekávám?

Upoutávka na zadní straně se mi velmi líbila a byla zajímavá, tak jsem jí začala číst. Očekávám, jak to s Tonym nakonec dopadne.

2) Kdy a kde se odehrává příběh?

V Praze a odehrává se v dubnu.

3) Jméno hlavní postavy a její popis/charakteristika:

Hlavní postava je Tony Farkaš. Bylo mu právě 18 let. Černé vlasy, oblečen do riflí a do černé bundy. Jako koníčky měl auta, počítač. Až vyroste, chtěl by být jezdcem Formule 1. Byl líný, odmlouval, neposlouchal, co mu v dětském domově říkali.

4) Další důležité postavy a jejich vztah k hlavní postavě.

Jeho nejlepší kamarád byl Gabriel. Jeho nejlepší kamarádka byla Ida. V domově měl kamarády: Bohunku, Milku, Gízelu a Marka. A ve škole měl kamaráda Jonáše.

5) O čem knížka vypráví?

O Tony, který v 18 letech odešel z dětského domova do Prahy a chtěl být už samostatný. Jenomže ho v Praze okradli, a proto musel žít na ulici jako bezdomovec. Spal v popelnících. Chtěl se vrátit zpátky do domova, ale neměl peníze a lepila se na něho samá smůla. Dostal se do party, která se chystala na loupež ve zlatnictví. Ta se nevydařila. Proto se Tonyho chtěli zbavit. Později ho odvezli do Německa, kde příběh končí. Tonyho poslali v trenkách autobusem do Německa do Drážďan. Měl si tam najít ubytování, práci a naučit se německy.

6) Co nového jsem se při čtení dozvěděla?

Nemám být v životě zbrklá a pořádně si všechno promyslet a naplánovat.

7) Jaké otázky mě při čtení napadaly?

Proč chtěl jít za každou cenu pryč z domova, když neměl dodělanou školu?

Když ho okradli, proč nešel na policii?

Proč nezavolał tetě Radmíle do dětského domova?

Proč se při té krádeži nějak nemaskoval, když ostatní měli kukly?

Proč někoho v autobuse nepožádal, aby ho vzal zpátky domů?

8) Co mě v příběhu nejvíce pobavilo, rozesmálo?

No, příběhu jsem se nesmála.

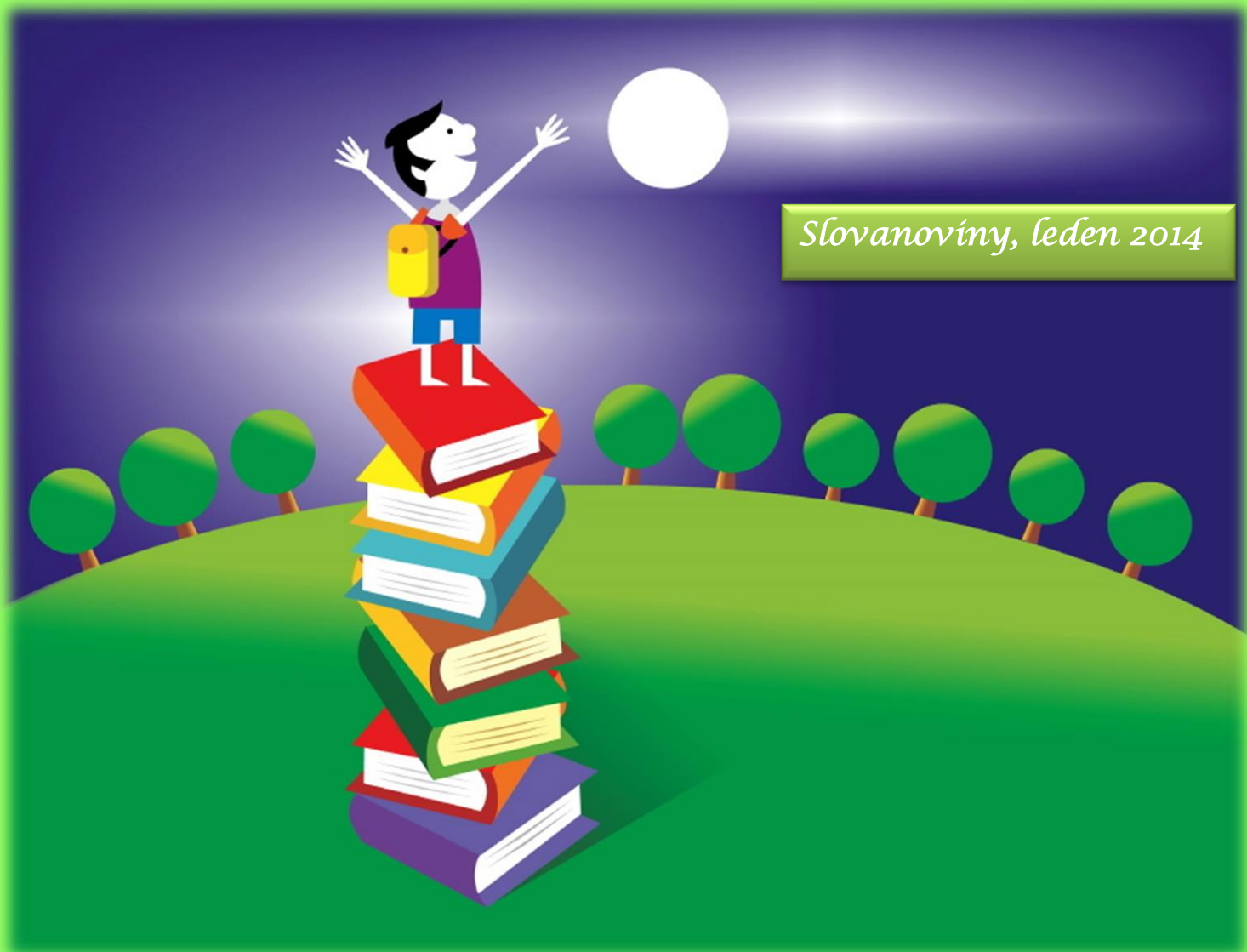
Hlavní hrdina si hrál na dospělého člověka, a přitom nevěděl o světě a životě vůbec nic.

IVONA BŘEZINOVÁ, rozená Karásková
* 12. 5. 1964 v Ústí nad Labem

Píše knihy pro děti a mládež všech věkových kategorií a nejrůznějších žánrů. Za součást své profese považuje i povídání si se čtenáři na besedách a veřejných čteních. Často a ráda jezdí do knihoven a škol po celé České republice a na Slovensko, kde jsou její knihy překládány nejčastěji. Navštívila i Knihovnu Kroměřížska a žáci ze Slovanu se besedy zúčastnili.

Na shledanou příště

Slovanoviny, leden 2014

čtení pomáhá